

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

1924-1925

ГОДИНА ДЕСЕТА

МЪНИЧКО ОСТАНА.

Старата година
Вечъ за пътъ се кани —
Много се измина,
Мъничко остана.

Чакамъ съ радость тайна
Новата година.
Що ли тя, незнайна,
Ще предскаже въ млина?

Искамъ азъ файтонче,
Пушка, сабя, конче,
А пъкъ кака Милка —
Кукла и престилка.

Ще сурвакамъ редомъ:
Мама, баба, татка,
Вуйна, вуйча, дъда,
Чича, леля Радка.

Кой съ каквото може
Все ще ме дарява, —
Дай ни само, Боже,
Сурваки и ... здраве!

Е. Багряна.

